(22:31)

פיחת עשרה או הוסיף עשרה תרומתו תרומה

מגלן וכי תימא דיליף מגירושין מה לגירושין

שכן ישנן חול אמר קרא אתם יגם אתם

מאס לרבות את השליח ונכתוב רחמנא

בתרומה וניתו הנך ונגמרו מיניה משום

ראיכא למפרך ישכן פישנה בבמחשבה והא

דתנן יחבורה שאבד פסחה ואמרו לאחד

צא ובקש ושחום עלינו והלך ומצא ושחם

והן לקחו ושחמו אם שלו נשחמ ראשון הוא

אוכל משלו והם אוכלים [א] ושותים עמו מנלן

וכי תימא דיליף מהגך מה להגך שכן ישגן

חול אצל קדשים נפקא ליה מדרכי יהושע

בן קרחה ידא"ר יהושע בן קרחה מנין

ששלוחו של אדם כמותו שנאמר יושחמו

אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים וכי כל הקהל כולן שוחטין והלא אינו שוחט

אלא אחדי אלא ∘מכאן יששלוחו של אדם

כמותו נכתוב רחמנא בקדשים וניתי הנד

וניגמרו מיניה משום דאיכא למפרך מה

לקדשים שכן רוב מעשיהן ע"י שליח חדא

מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרתי הי תיתי

לא נכתוב רחמנא בקדשים ותיתי מהגך

מה להנך שכן ישנן חול אצל קדשים לא

נכתוב רחמנא בגירושין ותיתי מהנך מה

להנך שכן ישנן במחשבה אלא לא לכתוב

רחמנא בתרומה ותיתי מהגך "ה"ג ואלא אתם גם אתם למה לי מיבעי ליה לכדרבי

ינאי ∘ידא"ר ינאי גם אתם המה אתם בני

ברית אף שלוחכם בני ברית הא למה לי

קרא מדרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן נפקא

ר חייא בר אבא א"ר יוחגן יאין העבר סדא"ר חייא

נעשה שליח לקבל גם מיד בעלה של אשה

לפי שאינו בתורת גימין וקידושין איצמריך

ם"ד אמינא עבד דלאו בר היתירא הוא

כלל אבל עובד כוכבים הואיל ואיתיה

בתרומה דנפשיה ידתנן יהעובד כוכבים

והכותי שתרמו תרומתן תרומה אימא

שליח נמי עביד קמשמע לן ולר' שמעון

דפטר דתנן יתרומת עובד כוכבים מדמעת

וחייבין עליה חומש יור"ש פומר מאתם יגם

אתם למה לי איצטריך סד"א הואיל ואמר מר

∘אתם חולא אריסין אתם ולא שותפין אתם

מולא אפומרופום אתם סיולא התורם את

שאינו שלו אימא אתם ולא שלוחכם נמי קמ"ל הניחא לרבי יהושע בן קרחה אָלא לרבי יונתן דמפּיִק ליה להאי קרא

לדרשא אחרינא מנא לן דתניא ∞רבי יונתן

אומר מנין שכל ישראל כולן יוצאים

בפסח

ל) ביתו לב. ספור פי קרח, ב) [בכת"י נוסף: מה לתרומה], ג) [בילה יג:],

ד) פסחים לח: ה) מכילתא

נזיר יב: ב"מ לו. ןברכות

לד: חגיגה י: מנחות לג:

ע"אן, ז) [בכת"י: אין הכי

נמין, ה) גיטין כג: ב"מ (כב.) עא:, ט) גיטין כג:

ע"ש, י) תרומות פ"ג מ"ט

גיטין כג:, ל) תרומות שם,

ד"ה גזירה], מ) מיותר,

() גיטיו נב, ס) ופי׳ על זה תמלא בתוס' כתובות ב: ד"ה הרי זה ובפרש"י

דנינויו נב.ו. ע) החחים

פ) וכתובות ק ע"חו,

ל) [שבת קמב סוע"א], ק) [בילה יג ע"ב], ר) [לעיל

כג ע"בן, ש) רש"ל מ"ו,

ם) ודברים כנו. מ) ודה"ב

ניטין מו [גיטין

ג) ודברים יב, יז. ושם יד,

בג], ד) [ל"ל מהא. יעב"ץ], ב) [ל"ל שתיק], ו) [לעיל ה

ע"ח, ט ע"ב], ז) [מנחות

יט ע"לו. ק) וויהרל ד.

י) ע' במהרש"א שמהפך

ינון,

כד], ט) [עיין ר״

ב א מיי׳ פ״ד מהל׳ תרומות הלכה א: ב מיי שם הל' טו טוש"ע ייד סיי שלא סערי מו: יג ג מיי׳ פ״ג מהל׳ קרבן פסח הלכה ד: "ד ד מיי פ״ל מהלי עשין פב טוש"ע ח"מ סימן קפב סעיף א: מיי׳ שם פ״ב הלכ׳ ופ"ד מהלכות תרומות הלכה א סמג שם טוש"ע שם סי׳ קפח סעיף

מו ו מיי פ"ו מהלי גירושין הלכה ו סמג עשין עח טוש"ע אה"ע סימן קמא סעיף לא: פ"ד מהלכות הלכה טו . נו כ תרומות ומוש"ט י"ד מי שלא מטי מד]: מד]: "ח ח מיי שם הלכה

ע"ש בכ"מ [טוש"ע שם סעיף לז]: ט מיי שם [ופי"א מהלי נחלות הל' ע טוש"ע שס סעי לחן: יש י מיי שם הלכה ב

:וטוש"ע שם סעי׳ לו

הגהות הגר"א (א) גמ' והם אוכלים עמו :3"55

מוסף רש"י פיחת עשרה. שתרס אחד מארבעים בעיו יפה, מששים (בכורות חא מרח״י). אהם גם אתם. כן תרימו גם אתם, מהכא נפקא לן שלוחו של אדם כמותו תרומתו תרומה (ב"מ כב.). במחשבה. נוסן עינו בלד זה לשם תרומה ואוכל בלד זה ואע"פ שלא הפריש ינפהי מונחשב (גימיו לא.). שאני עתיד להפריש הרי תרומה כדאמרינן גבי לוקח "ן מבין הכומים ולהכי קרי ליה מחשבה משום קינו מונה אותן א"נ נותן עיניו בלד זה ואוכל **אחר** (בכורות נט. ועי״ש בכת״י). אם שלו נשחט ראשון. הואיל והם אמרו לו שחוט עלינו, על שלו הם נמניו ושוב שלהן, ושלהן ישרף דפסח בלא בעלים הוא ואוכלין כולן משלו (פסחים צח:). מה אתם בני ברית. מהולים ובאו בברים חלום. אף שלוחכם בני ברית. לאפוקי עובד כוכנים, אבל עבד בו ברית הוא דכתיב עבר כן כוית הות דכתיב (דברים כט) מחוטב עליך (גיטין בג:). דבעינן דומיא דמשלח שיהיו דיניו נוהגין כוכבים והכותי שתרמו תרומתן תרומה. ואסורה אין קנין ז ישראל לעכו"ם בארץ לעכו"ם בארץ להפקיע מקדושת מעשר והקדש העכו"ם הקדש כדילפינן [חולין יג:] מחים אים לרצות את העכו"ם

פיחת י' או הוסיף י' תרומתו תרומה. פי׳ נקונטרס פיחת שתרס ה' ממ' וקחי פיחת אבעל הבית וי"מ חיפכה דפיחת שתרם אחד מששים וקאי פיחת אתרומה מ"מ משמע היכא דתרם השליח

> וקשה דמאי שנא די מדהא דאמר (ב"מ דף כב.) האומר לשלוחו לא ותרום והלך ותרם אם א"ל בעה"ב כלך אלל יפות אם נמלאו יפות מהן תרומתו תרומה ואם לאו אין תרומתו תרומה ומוקי לה התם כגון דשויה בעה"ב שליח ואפ"ה אין תרומתו תרומה כיון שלה פירש לו בהדיה שמתרלה ליפות וי"ל דהתם היינו טעמא לפי שאין דרך בני אדם לברור היפות כדי לתרום אלא הבינונים א אבל הכא דיש הרבה בני אדם דדרכן לתרום בעין יפה מלי למימר ליה להכי אמדמיך ב ובטלת דעתך אלל דעתי למה שאמדמיך: מה לגירושין שכן ישנן חול. אבל לא מלי למימר שכן ישנו בע"כ כי ההיא דלעיל דאיכא למימר קידושין יוכיחו אבל לעיל לא מיימי ליה אלא גבי קידושין: שבן ישנה במחשבה. ומיהו קידושין הוו אתו מתרומה

> ומגירושין דכי פרכת מה לגירושין שכן ישנן בע"כ תרומה תוכיח מה לתרומה שכן ישנה במחשבה גירושין יוכיחו ומיהו מהיקישה דוילהה והיתה לא הוה מני י) מפיק דאינטריך לשאר דרשותי: נפקא דיה מדר' יהושע בן קרחה. וח"ת אמאי לא יליף דשליחות מהני בקדשים משחיטת פרו של אהרן מדאילטריך לומר שהיה בבעלים כדכתיב (ויקרא טו) ושחט את פר החטאת אשר לו מכלל לבשאר קדשים לא בעינן י׳ בעליםג וי״ל דהא דממעטינן מפרו של אהרן היינו חטאת דווקא דומיא דפרו של אהרן וה"ט משום דבחטאת כתיב אותום אפי׳ בע״כש והלכך כיון דאי איתא לקמן מקריבין אותו בע"כ דין הוא שיעשה שליח אבל שאר קרבנות י דלא מקריבין בע"כ לא הוה ידעינן שיכול לעשות שליח אי לא דנפקא ליה מדר׳ יהושע בן קרחה: שבן ישנן במחשבה. תרומה דכתיב (במדבר יח) ונחשב לכם תרומתכם וקדשים דכתיב בדברי הימים (ב כט) כל נדיב לב עולות: העובד כוכבים והכותי שתרמו תרומתן תרומה. פירש הקונט׳ ליאסר לזרים דקסבר אין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע ומירוח העובד כוכבים חינו פוטר מן התרומה ובמנחות (דף סו.) יליף טעמא מדגנך דגנך תרי זימני למעוטי דיגון עובד כוכבים ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות מדמעת אם נפלה בחולין אוסרתה וחייבין עליה חומש האוכלה בשוגג

פיחת י'. שתרם אחד מארבעים: תרומתו תרומה. דאמר ליה בהכי אמדתיך 🕫: מנלן. דשליח תורם: גם אתם. כן תרימו גם אתם והאי גם יתירא הוא: במחשבה. נותן עיניו בלד זה ואוכל בלד זה לי דכתיב ואפי׳ אתא בעה"ב ואמר לו לא היה בדעתי לכך אפ״ה תרומתו תרומה (במדבר יה) ונחשבים: ואמרו לאחד. מבני חבורתם: לא ובקש. פסח

החבוד: והן חוכלין עמו. שהרי עשאוהו שליח לשחוט ושלהן פסול: מגלו. דשלוחו של אדם כמותו לשחיטת קדשים: אלל קדשים. אפי׳ תרומה חול הוא אללו: רוב מעשיהם. כל עבודת הקרבתם ע"י כהנים שהם שלוחים ים: הי פיפי גרפיי: שכן ישנן במחשבה. קדשים נמי איתנהו במחשבה ש (וכן נמי פסול קדשים ופיגול ע"י מחשבה הם באים) גמר בלבו לומר שור זה עולה הרי הוא עולה כדתני' בשבועות בפ"ג (דף כו:) מולא שפתיךם אין לי אלא שהוליא בשפתיו גמר בלבו מנין ח"ל" כל נדיב לב עולות: ותיתי מהנך. מה קדשים שהן קדש ישנן בשליח תרומה שהיא חול לא כל שכן מה לקדשים שכן רוב מעשיהם ע"י שליח גירושין יוכיחו מה לגירושין שכן ישנן חול אצל תרומה קדשים יוכיחו וחזר הדין הלד השוה שבהן שישנן ע"י עלמו ושלוחו כמותו אף אני אביא תרומה: לכדר' ינאי. להכי כתב גם לרבויי שליח משום דבעי לאקושי למשלחו למימר דבעובד כוכבים פקול: לפי שחינו כו'. חלמח לא בעי קרא דמסברא אית לן למימר דמידי דלא שייך ביה לא מתעביד עליה שליח: לאו בר היסירא הוא גרסי׳. אינו בשום לד היתר אשת איש שאינו מגרש דהא אין לו קידושין: ה"ג אבל עובד כוכבים הואיל ואיתיה בתרומה דנפשיה: שסרמו. את שלהן: סרומסן סרומה. ליאסר מת לזרים דקסבר אין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיעם ומירוח עובד כוכבים אינו פוטר מן התרומה ובמנחות (דף סו.) יליף לה טעמא מדגנך דגנך מרי זימנים למעוטי דיגון עובד כוכבים ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות: מדמעת. אם נפלה לחולין אוסרתה: וחייבין עליה חומש. האוכלה בשוגג: ור׳ שמעון פוער. דקסבר אין מירוח העובד כוכבים חייב בתרומה ויליף לה מדגנך ולא דיגון עובד כוכבים במנחות (שם) ולדידיה ליכא מיעוט אחר מיעוט דמלריך להו לריכי: אתם גם אתם למה לי. פשיטא דלא הוי עובד כוכבים שליח דהא ליתיה בתרומה דנפשיה: איצטריך. לרבויי שליח לתרומה משום דכתיב אתם למעוטי אריסים מלתרום חלהו של בעה"ב ואפטרופום יתומים והתורם את שאינו שלו שלא מדעתו אימא למעוטי נמי שליח להכי אילטריך גם

לרבויי: הניחא לרבי יהושע. דנפקא

ליה שליחות דקדשים מושחטו אותו:

הגירסא, כ) וגיטיו שסן, לייל לפטור. רש"ל], [נ"מ פח רע"ב], [נ"מ פח רע"ב], נ) ובבכורות יא ע"ב ד"ה טבלים], ס) [במדבר תורה אור השלם

1. כַּן תָּרִימוּ גִם אַתֶּם תרומת מעשרחירת אשר חקחו מאַת בְּנֵי יִשְרְאֵל וּנְתַתֶּם את תרומת יי ממנו לאַהַרן הַכּהַן:

ב. וְהָיָה לְכֶם לְמִשְׁמֶרֶת. 2. וְהָיָה לְכֶם עד אַרְבָּעָה עָשָּׁר יוֹם לַחֹרֶשׁ הָזֶּה וְשְׁחֲטוּ אתוּ לַחֹרֶשׁ הָזֶּה וְשְׁחֲטוּ אתוּ בל קהל עדת ישראל בין ָ הָעַרְבָּיִם:

גליון חש"ם

גם' לרכות את חשליח. ע"י יבמות קא ע"ב תד"ה וקראו לו ובערכין דף במ קראו ע"ל תד"ה קרבנו: שם ישנה במחשבה. עי׳ גיטין לא ע"א תד"ה כך תרומת מעשר: שם מכאן ששלוחו ש"א כמותו. עי' י"ד בפסוק ורגמו אומו כל העדה: שם גם אתם למה לי. עי׳ טורי אנן חגיגה י׳ ע״ב ד״ה מה החם:

מוסף תוספות

א. והוי כמו טעות. תוס׳ כתובות לט: ודמיא לשליח שתרם משלושים. תוס׳ מוס' ר. כדאיתא בכתובות ק. תוס' הרח"ם דאפשר בהאי ושלחו סתם ודאי על דעת לפרושיה . שליחותיה עביד. ריטב״ח. ג. מכלל דשאר קרבנות אפילו ע"י שליח ובכה"ג אמרינן במנחות [יט.].

ור"ש פוטר דקסבר אין מירוח בפסת העובד כוכבים חייב בתרומה ויליף מדגנך ולא דיגון עובד כוכבים ולדידיה ליכא מיעוט אחר מיעוט דמלריך להו אלרוכי עכ"ל וקשה לפי׳ דמשמע דפליגי ביש קנין לעובד כוכבים ובפ׳ השולח (גיטין מו.) פליגי בה אמוראי ואין סברא לומר דפליגי תנאי בפלוגחא דאמוראי לכך פי׳ ר״י דת״ק סבר דאפי׳ יש קנין משכחת שפיר שתבואתו חייב בתרומה כגון שגדלה שליש בידי ישראל™ ואי משום מירוח העובד כוכבים 🌣 דפוטר י״ל דמיילי שמרחו ישראל ואי משום זרעך ולא לקוח 🌣 י״ל דמיירי שלקחם קודם מירוח ואח״כ מירחם ישראל ופטורא דלקוח אינו אלא אחר מירוח כן פי׳ ר״תי וחשה דא״כ דומיא דהכי פוטר ר״ש ומאי טעמא וי״ל דטעמא כדאמר [בזבחים] (דף מה.) דאמר ר״ש קדשי עובדי כוכבים אין בהם מעילה משום דילפינן חטא חטא מתרומה ובתרומה כתיב בני ישראלם ולא עובדי כוכבים אלמא ממעט ליה מקרא בהדיאה:

שנודרין נדרים ונדבות כישראל (גיטין בג:). ולא אריסין. על חלקו של שתפיץ. אין מור בור נתחייבה בתרומה ברשות ישראל ואין קנין עכו"ם מפקיעה. ריענ"א. ה. הלכך אין הפרשתו שמותפיץ. אין יכול למרוס על חלק חגרו של מינהו, אי נמי זו ואין לריך לומר זו קמני (שם).
מסס ממעט החורם שאינו שלו, והני כולהו שאינו שלו נינהו, אי נמי זו ואין לריך לומר זו קמני (שם).